

[Forsvarsministeren.]

Når vi siger, at den værnepligtige skal uddannes på 6 måneder, hvilket svarer til tjenestetiden, skal det forstås sådan, at vi stadig væk fastholder kernen på de 7.000-8.000 færdiguddannede, rutinerede frivillige i hærens dækningsstyrke; men denne kerne skal suppleres op med værnepligtige, hvis uddannelse rettes imod mindre krævende funktioner i systemet; de pålægges pligter ved hjemsendelsen efter uddannelsen, og de kan med meget kort varsel møde og på den måde supplere kernen. Hermed har vi i virkeligheden også imødekommet den væsentligste kritik, vi var udsat for fra sagkyndig side med hensyn til, som der stod, at en i forvejen beskeden beredskabsstyrke i tilfælde af et eller andet ikke kan suppleres.

Jeg mener også at kunne berolige hr. Kristen Østergaard noget, når han blev lidt ængstelig ved at høre mig sige, at vi ikke vil fravige det principielle. Som et eksempel på et af principperne i vort forslag nævnte jeg synet på værnepligtsbegrebet. Når det drejer sig om balancen imellem dækningsstyrke-felthær og lokalforsvaret, er vi i allerhøjeste grad åbne for forhandling, og jeg kan også sige til hr. Kristen Østergaard, at i det, der for øjeblikket er ved at blive udarbejdet af konkrete forslag, er der en anden balance end den, der oprindeligt var tale om. Der er altså ikke denne skarpe adskillelse.

Hr. Bilgrav-Nielsen havde en historisk bemærkning, som jeg meget gerne også vil supplere. Jeg er overbevist om, at det, statsministeren mente med sin bemærkning, var, at igennem 1960'erne, hvor det har været socialdemokratiske forsvarsministres lod at administrere det forlig, der blev indgået i 1960, har der ikke været gjort noget som helst, uden at man forlods havde kontakten de tre andre, man havde indgået forliget sammen med. Derimod var det nye her, at man, om jeg så må sige, nok indbød til forhandlinger, men indbød på et tidspunkt, hvor selve beslutningen om besparelser i virkeligheden var truffet. Vi kunne være med til at bestemme, hvor der skulle spares og vel i en vis udstrækning også op til en vis grænse. Derfor sagde vi: vi har intet imod disse besparelser, og jeg tror endda, der blev føjet nogle andre ting til. Men det var selve

princippet eller fremgangsmåden, der var det afgørende her.

Jeg har aldrig lagt skjul på, at det kan være en vanskelig sag at skaffe tilstrækkeligt med frivillige. Det er dog ikke rigtigt, som hr. Bilgrav-Nielsen siger, at det i dag kniber ganske gevaldigt, for situationen har i virkeligheden ændret sig, således at vi i dag ikke imødekommer alle de ansøgninger, der ligger om at blive konstabel i forsvaret. Men det hænger nok sammen med en vis usikkerhed rundt omkring og mange andre ting, og derfor skal jeg ikke bruge det som et argument. Jeg vil bare understrege, at det udvalgsarbejde, vi har haft i gang, overbeviser mig virkelig om, at man ved at gå utraditionelle veje vil kunne skaffe det nødvendige antal. Når det drejer sig om de økonomiske rammer, så er det rigtigt, at når der er tale om frivillige, så koster det penge, men jeg synes lige, jeg i den forbindelse vil nævne over for hr. Bilgrav-Nielsen, at vi jo har været rørende enige om, at vi efterhånden skulle overgå til en egentlig aflønning af værnepligtige, og i takt med, at vi arbejder os derhenimod, decimeres vel dette problem.

Endelig var det spørgsmålet om, hvordan vi i øvrigt, når det gælder de uændrede budgetter, kan klare dette. Jeg skal bare pege på et par enkelte ting, det bliver delvis en gentagelse. Vi har for det første set i øjnene, at det vil være nødvendigt med en reduktion af visse styrkemål for at holde udgifterne inden for det eksisterende budgetloft. For det andet mener vi ikke, at det afgørende for at få det nødvendige antal frivillige er lønnen; det er de civile uddannelsesmuligheder, som naturligvis ikke er gratis heller, og så en bonusordning. For det tredje står vi, som også påpeget af hr. Bilgrav-Nielsen, over for en rationaliseringsgennemgang, hvor vi ikke mindst har udgifterne til personellet i tankerne. For det fjerde ligger der jo i forslaget, at man kan regne med færre antal dage for de værnepligtige, og selv om udgiften ikke svarer til lønnen til en frivillig, så er det noget, der kan gøres op i betydelige beløb, at tjenestetiden nedsættes til det, vi har foreslået.

Jeg konstaterede, at de bemærkninger, der kom i anden runde, og de spørgsmål, som blev stillet, bevægede sig ind på de mere konkrete sider af forslaget, og jeg tror